Hoewel de Immigratiedienst dit als een vereiste presenteert...

De eis van een ED-kaart voor inwoners van Aruba mist een juridische basis

Onlangs heeft de regering van Aruba een digitale ED-kaart geïntroduceerd, die ook door inwoners moet worden ingevuld bij binnenkomst op Aruba. Verschillende burgers hebben de instructie gekregen om de ED-kaart online in te vullen voordat ze Aruba binnenkomen. Als ze dit niet doen, vult een immigratieambtenaar op het vliegveld de kaart voor hen in. Er bestaan echter twijfels over de juridische basis van deze maatregel, waarbij wordt verwezen naar een rechterlijke uitspraak uit 1993.

ED-kaart

Volgens de officiële website, edcardaruba.aw, is de online Embarkation/Disembarkation (ED) kaart een preregistratieformulier dat vereist is om Aruba binnen te komen. Volgens het immigratiebeleid van het land moeten alle aankomende passagiers, inclusief inwoners, deze online ED-kaart invullen. Het is een essentiële vereiste die "snel en eenvoudig online" kan worden ingevuld. Personen hoeven alleen hun gegevens in te vullen en ontvangen het document via e-mail.

De vereiste informatie omvat een geldig paspoort, persoonlijke gegevens, contactinformatie en reisgegevens. De website merkt op dat de online ED-kaart geen visum is en dat het invullen ervan geen garantie is voor toegang tot Aruba.

Zaak: Hubert Lopez en Martina Lopez-Winklaar

In 1993 hebben de heer Hubert Lopez en mevrouw Martina Lopez-Winklaar een rechtszaak aangespannen vanwege hun weigering een stempel in hun paspoorten te laten plaatsen en een ED-kaart in te vullen. Destijds bewees de advocaat van het paar, de heer Flanders, dat deze praktijk geen juridische basis had. De juridische grondslag voor de Embarkation en Disembarkation-kaart (ED-kaart) ligt in de Wet Toelating en Uitzetting (LTU).

Er wordt echter aangenomen dat de LTU geen wettelijk toepasbare basis is voor lokale burgers, aangezien deze betrekking heeft op de regulering van buitenlands verkeer.

Op 6 mei 1993 hebben de heer Lopez en mevrouw Martina Lopez-Winklaar een spoedprocedure ("Kortgeding") aangespannen tegen deze maatregel. In hun juridische documenten voerden zij aan dat zij zijn vrijgesteld van de LTU, aangezien de uitvoeringsbepalingen van de LTU—die uitsluitend betrekking hebben op buitenlands verkeer—niet op hen van toepassing zijn. Bovendien, aangezien er geen andere wettelijke bepalingen bestaan, gaven zij aan dat zij niet verplicht waren zich te identificeren met een paspoort of een ED-kaart in te vullen bij vertrek of aankomst in Aruba, zoals bepaald in artikel 15A, lid 2 van de Toelatingsverordening (P.B. 1985, no. 57).

De vereiste informatie in de ED-kaart geeft duidelijk aan dat deze betrekking heeft op buitenlands verkeer en niet op Aruba-residenten, die niet onder de jurisdictie van de LTU vallen. Bovendien werd betoogd dat, zelfs als een inwoner onder de jurisdictie van de LTU zou vallen, deze verordening noch ministeriële besluiten of decreten die daarop gebaseerd zijn, immigratieagenten verplichten om het paspoort van een reiziger te stempelen bij aankomst of vertrek.

Daarom vroegen de eisers om instructies te geven aan de afhandelingsagenten om hun vertrek uit of aankomst in Aruba niet te belemmeren als zij zich niet wensen te identificeren met een paspoort, maar in plaats daarvan met een door de overheid uitgegeven identiteitsdocument. Ze vroegen ook om niet verplicht te worden een ED-kaart voor te leggen. Dit was een van de andere gerelateerde eisen.

In de uitspraak werd de positie van het paar Lopez benadrukt, waarbij werd gesteld dat de vereiste voor de ED-kaart geen juridische onderbouwing heeft, aangezien de LTU niet op hen van toepassing is.

Bij de beoordeling van de zaak overwoog rechter H. Warnink dat de LTU volgens artikel 1 niet van toepassing is op specifieke categorieën personen, en het was onbetwistbaar dat de eisers (als inwoners van Aruba) binnen deze categorieën vielen. Aangezien de wet niet op hen van toepassing is, kunnen de algemene decreten die zijn uitgevaardigd ter uitvoering van de wet geen bindende verplichtingen voor hen opleggen. Daarom kan de Staat zich niet beroepen op artikel 15a van de Toelatingsverordening, dat is gebaseerd op artikel 18 van de LTU.

De bepaling in artikel 15a, die vereist dat de kapitein van een vliegtuig elke passagier een ED-kaart verstrekt en dat de passagier deze invult en indient bij de afhandelingsagenten bij aankomst of vertrek, is niet van toepassing op de eisers.

Vonnis

De regering kan toelatings- of vertrekvoorwaarden alleen opleggen via wettelijke bepalingen, zonder in strijd te zijn met de internationale rechtsnormen die van toepassing zijn op Aruba. Het louter implementeren van een praktijk of algemeen belang is onvoldoende zonder een juridische basis. In deze situatie, hoewel klein, wordt de persoonlijke vrijheid van de eisers aangetast.

Op basis van deze overwegingen heeft de rechtbank het primaire verzoek van de eisers ingewilligd.

De rechtbank heeft de Staat bevolen om haar afhandelingsagenten instructies te geven om geen Embarkation/Disembarkation (ED)-kaart van de eisers te eisen en verklaarde de uitspraak voorlopig uitvoerbaar.

Gevolgen van de Zaak voor de Heden

De zaak van de heer Lopez en mevrouw Lopez-Winklaar, hoewel deze 31 jaar geleden plaatsvond, blijft relevant vandaag de dag. Deze zaak toont aan dat de eis voor Aruba-burgers om een ED-kaart in te vullen bij het binnenkomen van Aruba geen juridische basis heeft, en dat de regering—en haar immigratieambtenaren—de invulling van een ED-kaart voor Aruba-burgers niet kunnen afdwingen.

Bon Dia Aruba heeft vragen gesteld aan de Minister van Justitie, Rocco Tjon, over de geldigheid van de eis voor lokale burgers om de ED-kaart in te vullen, maar tot het sluiten van deze editie is er nog geen antwoord ontvangen.

Politiek Forum SNBA benadrukt gebrek aan visie en verandering bij politieke kandidaten

Afgelopen dinsdagavond vond het Politieke Forum van de San Nicolas Business Association (SNBA) plaats, met deelname van alle partijen die geregistreerd staan voor de aankomende verkiezingen op 6 december. De focus van het forum lag uiteraard op San Nicolas en haar specifieke belangen, en binnen deze context werden verschillende vragen gesteld aan elke partij.

Ondanks enkele technische problemen verliep het evenement zonder grote verstoringen. Toch liet het format van het forum de gemeenschap ontevreden achter. De gestelde vragen waren vrij algemeen, waardoor elke partij eenvoudigweg kon antwoorden volgens hun partijprogramma's, die vaak al volledig beschikbaar zijn voor het publiek. Er was geen sprake van kritische bevraging of debat, noch door de moderators, noch door de andere deelnemers aan het forum. Dit maakte de Q&A-sessies niet veel meer dan mini-toespraken van de partijen zonder interactie.

Er was ook kritiek dat het forum meer leek op een middel om de belangen van SNBA te presenteren in plaats van het electoraat van San Nicolas te informeren. Tijdens het forum gaf de SNBA een presentatie over hun plannen voor de ontwikkeling van San Nicolas. Wat opviel, was dat de niet-traditionele partijen, zoals HTC, beter voorbereid waren dan verwacht en met interessante voorstellen kwamen. Een moment dat veel aandacht trok op sociale media was toen HTC-kandidaat Gilbert Webb suggereerde dat ReD-leider Ricardo Croes "aan het dromen" was. Dit gebeurde nadat Croes kritiek uitte dat alle partijen ideeën presenteren zonder te zeggen waar het geld voor de uitvoering vandaan zal komen. Webb reageerde door te stellen dat hij al had aangegeven een attractiepark in San Nicolas te willen introduceren en dat projecten dit zouden financieren. Toch was Croes' opmerking relevant voor het publiek, aangezien de vraag waar het geld vandaan zal komen essentieel is voor iedere burger.

Meerdere partijen legden de nadruk op het revitaliseren van de hoofdstraat van San Nicolas, maar het is de vraag of dit de moeite waard is. Vooral gezien het feit dat soortgelijke inspanningen om de hoofdstraat van Oranjestad nieuw leven in te blazen, ondanks aanzienlijke investeringen, niet succesvol zijn geweest. Misschien is het tijd om te erkennen dat het tijdperk van de traditionele hoofdstraat voorbij is en dat er gefocust moet worden op oplossingen die aansluiten bij het huidige consumentengedrag.

Wat creatieve ontwikkeling betreft, was het teleurstellend om te zien dat de meeste partijen een gebrek aan creativiteit en visie vertoonden door alle plannen voor San Nicolas te concentreren op toerisme. Of het nu medisch, cultureel of traditioneel toerisme betreft – cruises, hotels, havens – de realiteit is dat Aruba een nieuwe economische pijler moet ontwikkelen in plaats van afhankelijk te blijven van toerisme. De ontwikkeling van San Nicolas zou een geweldige kans kunnen zijn om duurzame groei te stimuleren in een ander economisch segment. Het was dus teleurstellend om te zien dat de meeste kandidaten vast bleven houden aan toerisme.

Op het gebied van duurzaamheid ontbrak er nog meer. Ontwikkeling betekent niet per definitie bouwen, en dat is iets wat vooral jongere generaties, maar ook iedereen die om het eiland geeft, centraal stellen. Zeker met de hoeveelheid bouwprojecten die overal te zien zijn en die weinig ruimte overlaten voor natuur, flora en fauna. Met meer plannen voor constructie, uitbreiding en toerisme rijst de vraag waar de lokale bewoners – flora, fauna en mensen – verondersteld worden te leven, laat staan te gedijen. Het lijkt er meer op dat de ideeën van de politieke kandidaten gericht zijn op "gentrificatie" van San Nicolas in plaats van ontwikkeling die welvaart voor de gemeenschap brengt.

Tot slot ontbraken de thema's die daadwerkelijk relevant zijn voor de bevolking in het algemeen en die ook belangrijk zijn voor de inwoners van San Nicolas: een minimumloon onder het bestaansminimum, onbetaalbare kosten van levensonderhoud, woningnood en een gebrek aan goedbetaalde banen, om maar een paar punten te noemen. Gezien deze realiteiten lijkt de toeristische ontwikkeling van San Nicolas geen adequate of effectieve manier om de meest urgente zorgen van onze gemeenschap aan te pakken.